

Tapas Theater combineert eten en kunst

Jan Vriend

Amsterdam ■ Onbedoeld gaf het Amsterdamse Tapas Theater grote schouwburgen het voorbeeld. Hoe je publiek kunt trekken door meerdere korte voorstellingen per avond te bieden, in combinatie met spijs en drank. Deze week verwelkomde het theater met cabaretier Luuk Ransijn de honderdste artiest.

De naam Tapas Theater verwijst naar twee betekenissen: de gerechtigde die je kunt eten en de kleine, korte voorstellingen die je er kunt zien. Eten en drinken doe je boven, beneden zijn drie theaterzaaltjes met een gevarieerd aanbod van zang, toneel en cabaret. Je beslist zelf hoe laat je komt

Tessa Harmsen FOTO LISETTE ZEEGERS

en gaat en of je twee of drie voorstellingen bezoekt. Initiatiefnemer Tessa Harmsen werkte eerder als marketeer voor de theaterwereld, zoals bij Carré. „Ik zag de behoefte aan een flexibele vorm van theater waarbij het publiek zelf keuzes maakt. Dit was nieuw in het land.” Het concept blijkt succesvol: artiesten staan in de rij om op te treden en het publiek groeit. www.tapas-theater.nl

'Het moet uit mezelf komen'

Jan Vriend
j.vriend@mediabus.nl

Alkmaar ■ Hij is twintig jaar, hij vertolkt zelf geschreven repertoire en zit in de eindronde van drie cabaretfestivals tegelijk. Alkmaarder Luuk Ransijn geldt als groot kleinkunsttalent. De komende dagen speelt hij zijn voorstelling 'Luuk-a-like' een paar keer per dag bij het Tapas Theater in Amsterdam.

Laat het persoonlijk zijn, vindt Luuk Ransijn. Zijn eigen verbazing, boosheid of twijfel is de basis voor wat hij schrijft en zingt. Luister naar zijn lied over een uitgezette asielsezoeker en je proeft zijn betrokkenheid. Volg zijn relaas over de opgedrongen heteronorm in de samenleving en hij legt een lastige werkelijkheid bloot. Want is die uitgeprocedeerde vluchteling na alle talkshow-ophef en de stille tocht niet verdraaid gauw vergeten? En hoeveel foute grappen over minderheden kan iemand op de werkvloer verdragen als hij zelf tot zo'n minderheid behoort?

In zijn voorstelling drukt hij zijn publiek met de neus op het ongemak. „Ik wil de rauwe kant laten zien, maar zonder dat het zwaar wordt. Er moeten ook grappen en een flinke lading zelfspot in zitten. Door de lach wordt het pijnlijke toch te behagen.”

Zangles

Luuk groeide op in Alkmaar-Noord en kreeg vanaf zijn zevende pianoles en zangles. Hij zat op de Berger Scholengemeenschap, waar hij on-

Luuk Ransijn talent bij drie cabaretfestivals

der meer eindexamen deed in muziek. Zijn stap richting het cabaret zette hij min of meer vanzelfsprekend: „Toen ik op mijn zestiende een solovoorstelling mocht maken, koos ik voor de combinatie van theater, tekst en muziek. Wat ik deed, bleek het dichtst tegen cabaret aan te liggen. Ook omdat ik iets van mezelf kwijt wil, in mijn teksten. Ik hoop ook dat mijn werk iets teweegbrengt. Niet dat ik zo nodig de hele wereld wil veranderen, maar als ik mijn publiek aan het denken kan zetten en de samenleving daarmee een klein beetje mooier kan kleuren, zou dat fijn zijn.”

Inspiratiebronnen

Zijn inspiratiebronnen zijn Maarten van Roozendaal, Theo Nijland en de Amerikaans-Canadese singer-songwriter Rufus Wainwright; drie mannen voor wie hun eigen emoties ook vaak leidraad vorm(d)en voor hun werk. Na de middelbare school volgde Luuk theateropleidingen in Amsterdam, waar hij ook weer podiumervaring opdeed. Vorig jaar speelde hij zijn debuutvoorstelling op kleine festivals door het land en in het voorprogramma van Sara Kroos. „Sara is mijn coach. Van haar leerde ik dat een verhaal of een liedje extra zeggingskracht krijgt als je het vanuit jezelf vertelt. Ze had geleid: het werkt echt zo.”

Luuk Ransijn: „Een liedje begint bij mij vaak met frustratie of teleurstelling.”

FOTO BOY HAZES

Toneelstuk over internetdaten

Jan Vriend

Amsterdam ■ Het aanbod van het Amsterdamse Tapas Theater bestaat uit een brede mix van cabaret, toneel en muziek. Voorstellingen duren maximaal twintig minuten. Bijzonderheid: het toneelstuk 'Last date' is ontstaan in dit theater.

Dat ging zo: cabaretier/tekstschrijver Frans Mulder was in het Tapas Theater met actrice Ellen Röhrman. Bij een glas kwam het gesprek over internetdaten, waarbij Ellen iets over haar ervaringen met dat fenomeen aan hem toevertrouwde. Dat prikkelde zijn fantasie. Zo ontstond een kort toneelstuk over een actrice die zich nog één keer via het web op de relatiemarkt stort. Ellen: „Omdat ze het als een beslissend moment beschouwt, roept ze de hulp in van een grimeuse die ze van haar werk kent.” Die rol wordt gespeeld door Frédérique Sluyterman van Loo. „Net als bij de kapper ontstaat er

Frédérique Sluyterman van Loo en Ellen Röhrman. FOTO LISETTE ZEEGERS

een vertrouwde, intieme sfeer als er iemand aan je gezicht fromt. Dat leidt tot een openhartig en grappig gesprek.” Te zien van 27 augustus tot en met 6 september.

Ook straks in het Tapas Theater: Cabaret Vlamoussie met 'Saampies', cabaretier Tom Lash met 'Op de taster', singer-songwriter Carly E en acteur Sebastiaan de Bie met een monoloog.

Zo vertelt hij in zijn voorstelling over zijn studentenbaantje waarbij een collega weinig zachtzinnige taal uitslaat over homo's. Pijnlijk, als je zelf op jongens valt. Om uit de wind te blijven, zei hij er niks van. „Eigenlijk groef ik mezelf een beetje in. Net zoals ik dat deed toen ik met een vriend in een bar belandde waar een dame me probeerde te versieren en aan me ging zitten.”

Nee, hij zei haar niet dat hij niet op vrouwen viel. „Het was veiliger om net te doen alsof ik dronken was. Ook weer een manier van ingraven en verstoppen. Om aan de intimidatie te ontsnappen, koos ik stilte voor een slappe uitvlucht. Als een reflex, om aan de norm te ontsnappen.” Pijnlijk? Lastig? „Allebei.” Met een glimlach: „Maar wel vruchtba-

re ervaringen voor een cabaretoverstelling.”

„Een liedje begint bij mij vaak met frustratie of teleurstelling. Gevoel door dat soort emoties ga ik achter de piano zitten. Improviserend ontstaat dan vaak eerst de muziek. Dan komen de zinnen. Het prettige van een liedje is dat het min of meer om een vaste structuur vraagt. Dat dwingt me om mijn ge-

dachten over zo'n onderwerp ook te stroomlijnen tot er een lijn in zit. Heb ik de liedjes op papier, komen de verbindende conferences vanzelf.”

De titel van zijn voorstelling is 'Luuk-a-like'. Een doordenkertje, legt hij uit. „Krijg je de echte Luuk te zien of de versie van zichzelf die hij wil laten zien?”

Op schoot

Tot en met zondag speelt hij zijn minivoorstelling een paar keer per dag bij het Tapas Theater. Dat wil zeggen: optreden voor een klein publiek dat - nog net coronaveilig - ongever bij hem op schoot zit. „Als je in zo'n intieme setting een grap of een liedje uitprobeert weet je meteen of het werkt of niet. Je geeft jezelf echt bloot. En het is zo klein dat er na afloop vanzelf een gesprekje met het publiek ontstaat. Daar leer je ook weer van. Los daarvan is het een groot voordeel dat ik meerdere keren per dag kan spelen. Dat is goed voor de ervaring.”

Zijn plannen? „Eerst kijken hoe ver ik kom bij de festivals. Daar wil ik zo veel mogelijk uit proberen te halen.” Hij zit al in de eindronde van studentencabaretfestivals in Groningen en Amsterdam. Ook zit hij in de finale van het Griffioen-de Stoep Cabaretfestival dat eerder de springplank was voor spraakmakers als René van Meurs en Jasper van Kuijk.

„Ik hoop dat die festivals een aanloop zijn naar een avondvullend programma waarmee ik het land in kan.”

Luuk Ransijn speelt zijn soloprogramma 'Luuk-a-Like' tot en met zondag 19 juli in het Tapas Theater.